

עת"א 33797/07/16 - אבו מור מג'די, נגד שירות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 33797-07-16 אבו מור(אסיר) נ' שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	אבו מור מג'די,
נגד	
המשיבים	1. שירות בתי הסוהר 2. מדינת ישראל

החלטה

האסיר עותר נגד החלטת הגורם המנהלי אשר דחה את בקשתו להשתלב בסבב חופשות.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 4 שנים, לאחר שהורשע בעבירות של זיוף מסמכים והפצתם, עבירת מרמה, עבירות כלכליות, קשר לביצוע פשע, איומים, הפרת הראה חוקית. מניין תקופת המאסר הינו מיום 12/2/15. מועד סיום מלא של עונש המאסר - 5/7/18. מסווג בקטגוריה ב/1.

נימוקי הבקשה

העותר עומד בתנאי הסף ליציאה לחופשה, התנהלותו בכלא ללא רבב, נוטל חלק בהליך טיפולי.

כתב התשובה

משטרת ישראל מתנגדת ליציאת העותר לחופשה, נוכח מסוכנותו הרבה, סכסוכים עם אחרים וקיומה של סכנה ממשית לשלום הציבור.

בדין טען ב"כ העותר כי ההתנגדות הינה של משטרת ישראל בלבד, המידע הינו ישן, שגם אם הצדיק בעבר את ההתנגדות לחופשה, הרי שכיום אין עוד הצדקה. שני אחיו של העותר שגם הם נשפטו וריצו עונשי מאסר שוחררו כבר שחרור מוקדם.

ב"כ המשיבים אישרה כי מאז הדיונים הקודמים אין בידיה מידע חדש שהצטבר. ניתנה למשיבה שהות להגיש תשובה משלימה.

כתב התשובה המשלים

משטרת ישראל שבה ובחנה את עמדתה לעניין יציאת העותר לחופשה, אך היא בדעה שאין לאשר לאסיר חופשה, לאור הערכת המסוכנות הרבה. קיים מידע שלילי שעניינו כוונות פגיעה וסכסוכים המשליך לעניין המסוכנות.

בחוות דעת משטרת ישראל שצורפה לכתב התשובה המשלים צוין כי העותר, יחד עם אחרים, הוגדרו כ"ארגון פשע", הגדרה שהוסרה במסגרת הסדר הטיעון שנערך בין הפרקליטות לבין ב"כ העותר. שני אחיו של העותר אכן שוחררו שחרור מוקדם, אך השחרור לא היה בהסכמה, בניגוד לטענת ב"כ העותר, אלא למרות ההתנגדות לשחרורם. בנוסף לכך, חלקו של העותר בעבירות בגין הורשעו שלושת האחים הוא מהותי וממשי יותר. שני האחים נדונו לעונש מאסר של 3 שנים ואילו העותר ל - 4 שנים.

משטרת ישראל סבורה כי לא נדרש מידע מודיעיני חדש לדחיית כל בקשה לחופשה. העובדה שהחשש לשלום הציבור קיים מזה זמן, אין בה, בהכרח כדי לשלול את תוקפו, ומשך הזמן לתקפות המידע הוא תלוי נסיבות.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ומאחר ואין מחלוקת שאין מידע חדש, והגם שיש מקום לחשש אותו מביעה משטרת ישראל, נראה לי שבנסיבות העניין ניתן להפיג את החשש על ידי תנאי חופשה מחמירים ולא על ידי שלילה לחלוטין של חופשה.

לא ניתן להתעלם מהעובדה ששני אחיו של העותר, שריצו עונשי מאסר בשל אותם אירועים, שוחררו מוקדם.

אמנם קיים שוני במשך תקופת המאסר - 3 שנים לשני האחים לעומת 4 שנים לעותר, אולם אין בכך כדי להצדיק שלילה מוחלטת של חופשה.

ניתן לאזן ע"י התנאות החופשה, בין היתר בכך שהעותר ישהה הרחק ממקום מגוריו וממקום משפחתו וכן בתנאי חופשה נוספים שיהא בהם כדי להקטין את הסיכון למינימום האפשרי..

לפיכך, אני מקבל את העתירה וקובע שהעותר יוכל לצאת לחופשה בתנאים כפי שייקבעו על ידי שב"ס ומשטרת ישראל, בהתאם לנסיבות תיק זה, ובכללם תנאי של ריחוק משמעותי ממקום מגוריו.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ז, 30 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.